

Ne všechny vědecké poznatky lze okamžitě využít v praxi.

Luděk Červenka
přednosta Pracoviště
experimentální
medicíny IKEM

SLOUPEK MANAŽERA

Výzkum je běh na dlouhou trať

Cesta do pekel je dlážděna dobrými úmysly. I tak by se dala charakterizovat vládní reforma financování výzkumu, jež chce v duchu mota „Věda dělá z peněz znalosti, inovace dělají ze znalostí peníze“ podpořit aplikovaný výzkum. Většina politiků věří, že věda má přinášet hlavně poznatky pomáhající národnímu hospodářství. Podle mě je jejich reforma výsledkem nepochopení významu základního výzkumu.

Pro příklad nemusíme chodit daleko. V roce 1898 profesor Tigerstad se svým žákem Bergmanem prokázali, že výtažek z kůry králičích ledvin při nitrozilní aplikaci zvyšuje krevní tlak jiných králiků. Látku nazvali renin. Jejich objev však nedokázal 40 let nikdo využít. Z výše uvedeného úhlu pohledu šlo o neužitečné pokusy a plýtvání penězi. V letech 1940 až 1957 se k těmto experimentům vrátili skupiny profesorů Brauna-Menéndeze v Argentíně a Pageho ve Spojených státech, aby zjistily, že krevní tlak nezvyšuje renin, ale peptid, dnes nazývaný angiotensin. Dalších 17 let nepřinesl výzkum jediný „praktický“ poznatek. Třetím milníkem byl rok 1960, kdy lékař Ferreira a biochemik Rocha e Silva chtěli studovat vliv jedu brazilské zmiže na krevní tlak. Dělníci uštknutí na plantážích totiž trpěli kromě krvácivých komplikací právě příznaky nízkého krevního tlaku. Díky zkoumání jedu vědci poprvé popsali mechanismus odpovědný za pokles krevního tlaku.

Teprve nyní se dostává ke slovu aplikovaný výzkum. V roce 1965 se do práce pustila Londýnská univerzita a po dalších 12 letech výzkumu uvedla na trh první perorálně účinnou látku snižující krevní tlak. Tím se naprosto zásadně změnila léčba hypertenze, srdečního selhání a infarktu myokardu. Stalo se tak v roce 1977, tedy 79 let po objevení reninu. A já se obávám, že reforma ve svém důsledku způsobí, že se podobné příběhy dít nebudou.

Foto: Archiv ČTK, Jan Schejbal, Ota Palán

JAN CZUDEK

Za ekologičtější provoz zaplatíme dvě miliardy,

říká nový generální ředitel
Třineckých železáren Jan Czudek

Petra Sýkorová

Nový rok přinesl Třineckým železárnám nového generálního ředitele. Stal se jím jejich dosavadní šéf investic Jan Czudek (52). V železárnách pracuje již od roku 1983, kdy nastoupil na pozici asistenta v oddělení energetiky. Nyní nahradil Jiřího Ciencalu, který odchází do dozorčí rady.

Konkurenční ArcelorMittal nejdříve vymění ředitele, teď propouští desetinu zaměstnanců. Co chystáte vy?

Naší prioritou bude nadále udržovat vysokou konkurenceschopnost společnosti, pracovat v duchu společensky odpovědného přístupu, a také podporovat ekologický provoz. V tomto směru připravujeme tři velké ekologické projekty za téměř dvě miliardy korun - například rekonstrukci odprašování odléváren vysokých pecí.

Výměna generálního ředitele obvykle přináší změnu strategie firmy. Co teď bude v Třineckých železárnách jinak?

Vyžadují, aby se pracovníci nespokojili s pouhým plněním povinností. Nelpím na detailech, ale mým cílem je, aby ze sebe každý vydal to nejlepší. Jak víme, svatě město Řím padlo, přestože každý konal svou povinnost. Svatě město Řím padlo proto, že každý konal jen svou povinnost.

Ve firmách dnes bývá zvykem obměňovat top manažery po relativně krátkém čase. Váš předchůdce ale ve funkci vydržel 14 let. Jaký je váš názor na optimální délku funkčního období top manažera?

Můj předchůdce je člověk mimořádných kvalit, který se vymyká všem platným poučkám. Pokud jde o mě, vždy jsem mívával tří- až pětiletá údobí vedoucí ke změně.

Získal jste titul manažer roku 2009 v hutním odvětví. Čemu za něj podle vás vděčíte? Jak byste charakterizoval svůj styl řízení?

Důležitá je schopnost uznávat své kolegy a umět si vybrat spolupracovníky - a to jak v rovině horizontální, tak i vertikální. Nezbytné je podněcovat kreativitu zaměstnanců, nelpět na detailech, a mít jasnou vizi. V tomto vyznávám Marca Pola: Nelze-li se vrátit zpět, musíme jít kupředu.

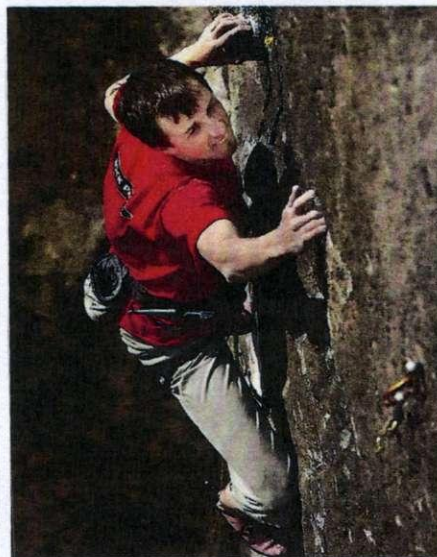

Jan Czudek
generální ředitel Třineckých železáren

MOJE VÁŠEŇ

Skálolezectví

Na první stěnu vyšplhal Michal Valentík už v roce 1998. Dnes jsou skály jeho druhým domovem.

„Na skalách odpočívám, ale přesto mi připomínají práci. Skály a burza jsou si totiž podobné. Za každou chybu vás nechají zaplatit. Burza ztratou peníze, skály pádem. Ale když nechybujete, odmění vás pocitem vítězství.“ říká hlavní investiční strateg společnosti ČP Invest Michal Valentík (33). (bar)